

[Ninn-Hansen.]

heller ikke at tage stilling til, om arbejdsløshedskassen kunne anerkendes.

De handelsrejsende indsendte deres ansøgning til arbejdsdirektoratet allerede den 3. oktober 1959, altså for næsten halvandet år siden. Ministeren modtog sagen den 1. februar 1960, altså for mere end et år siden. De handelsrejsende mener selv, at deres arbejdsløshedskasse opfylder lovens krav, men er efter de mange måneders forløb alligevel uden svar fra den højtærede minister. Hvis der er indvendinger at rette mod arbejdsløshedskassen, hvorfor får organisationen så ikke besked? Den behandling, der hermed er givet de handelsrejsende, kan dog hverken betegnes som særlig høflig eller udpræget korrekt. Vedrørende det sidste kan jeg henvise til ombudsmandens redegørelse af 30. januar i år. Jeg håber, at den højtærede minister i dag vil besvare mit spørgsmål.

Efter loven om arbejdsløhedsforsikring § 7 kan socialministeren kun nægte at anerkende en arbejdsløshedskasse, hvis arbejdsnævnet har indstillet, at anerkendelsen nægtes.

Der foreligger ikke en sådan indstilling fra arbejdsnævnet, og når der ikke foreligger en indstilling i den retning, er socialministeren efter loven forpligtet til at meddele arbejdsløshedskassen anerkendelse, hvis den opfylder lovens betingelser. Derfor har det interesse at få oplyst, om socialministeren kan godkende, at denne arbejdsløshedskasse, som der står i lovens § 7, stk. 1, 1. punktum, fyldestgør de i denne lov indeholdte forskrifter.

Socialministeren (Bomholt): Det ærede medlem spørger, om jeg kan godkende, at den af Danmarks aktive Handelsrejsende oprettede arbejdsløshedskasse fyldestgør de i loven om arbejdsløshedskasser indeholdte betingelser.

Jeg må erkende, at jeg undrede mig en smule, da jeg blev præsenteret for spørgsmålet, for de tidligere drøftelser i det høje ting vedrørte jo ikke spørgsmålet om, hvorvidt kassen opfylder de formelle betingelser for anerkendelse, men hvorvidt kassen kunne forventes anerkendt, uanset at der for dens område allerede består en anerkendt

arbejdsløshedskasse. De formelle betingelser, arbejdsløhedsloven stiller for, at statsanerkendelse kan — eventuelt skal — ske, er ret enkle og kan forholdsvis let opfyldes, og der kan næppe være større problemer på det område.

Det ærede medlem, som jo nu adskillige gange har beskæftiget sig med denne kasses forhold, kan vel heller ikke have været i tvivl om, at det forholder sig sådan, at de formelle betingelser relativt let opfyldes; der må da ligge mere i spørgsmålet, og det fremgår da også af det ærede medlems udtalelser her i overensstemmelse med en udtalelse, det ærede medlem har fremsat til Berlingske Tidende, at det er det ærede medlems opfattelse, at jeg, hvis kassen opfyldte lovens formelle betingelser, ligefrem havde pligt til at meddele kassen anerkendelse, når sagen blev indsendt til socialministeriet, efter at arbejdsnævnet havde behandlet den, men uden at have taget endelig stilling til anerkendelsesspørgsmålet.

Jer er ganske uenig i denne opfattelse, og folketingets ombudsmand har da heller ikke fastslået noget sådant. Ombudsmanden har taget stilling til en klage fra Danmarks aktive Handelsrejsende Foreningen af 1901 om socialministeriets, arbejdsnævnets, behandling af sagen om den påtænkte kasses anerkendelse. I sin udtalelse har ombudsmanden — i øvrigt i overensstemmelse med, hvad jeg i tinget har udtalt som værende min opfattelse — fastslået, at bestemmelsen i arbejdsløhedslovens § 7, stk. 1, 2. punktum, må forstås således, at socialministeren kun kan nægte at anerkende en arbejdsløshedskasse, der opfylder lovens formelle krav, hvis 1) der allerede består en anerkendt arbejdsløshedskasse for fagområdet, og 2) arbejdsnævnet indstiller til ministeren, at anerkendelse ikke bør ske.

Ombudsmanden har endvidere udtalt, at arbejdsnævnet efter hans opfattelse ikke som sket burde have udsat sin endelige behandling af sagen, indtil de af folketinget ønskede oplysninger foreligger. Ombudsmanden har endvidere i konsekvens heraf henstillet, at socialministeriet foranlediger, at sagen på ny forelægges for arbejdsnævnet til endelig stillingtagen, og dette er sket. En afgørelse vil snart blive truffet.